

ste paa den Maade, at man kan begrænse ikke blot Adkomsternes Antal, men ogsaa Næringsbrugenes Antal, saaledes at man havde visse Kroer eller visse Beværtninger, som man holdt for sig selv, og som kunde drives til enhver Tid, og det er ogsaa forudsat i selve Forslaget. I Forslagets § 3 hedder det: „Gaar Tallet paa noget af disse Næringsbrug i en Kommune ned under det fastsatte, afgør Kommunalbestyrelsen . . .“ Deraf følger saa ogsaa, at Adkomsten i mange Tilfælde, ikke altid kommer til at nævne selve det Næringsbrug, som Adkomsten skal angaa, altsaa f. Eks., at vedkommende faar Ret til at drive Gæstgiveri i den og den Kro. Er nu dette Tilfældet, bliver Følgen deraf den, at hvis man ikke vil formene Interessentstabet at drive slikt, vil Adkomsternes Antal blive større end Antallet af de Næringsbrug, Vedtægterne fastsætte; de ville ikke følge Trop med hinanden. Derfor er det, forekommer det mig, en uheldig Bestemmelse, naar man i Stedet for „fysiske Personer“ i § 5 sætter „Enkeltmand“, fordi Modsatningen i denne Paragraf „Selstaber med begrænset Ansvar“ og andre er „Enkeltmand“ og „Selstaber med ubegrænset Ansvar“, altsaa Interessentstaber, hvis Medlemmer alle ere personlig ansvarlige. Det er Modsatningen, og der nævner man saa kun det ene Led: „Enkeltmand“, men tier med det andet. Jeg skal ikke lægge saa megen Vægt paa denne Endring i det hele taget, jeg antager, at selv om „Enkeltmand“ staar der, kommer man ad Fortolkningsvejen ud over det, men jeg kan slet ikke sympatisere med den forstrækelige Sver, der er for at bringe et hvilket som helst fremmed Udtryk ud af vort Lovsprog, thi man opnaar sandelig ikke andet dermed end at gøre Udtrykkene uklare og skabe sig selv og andre Vanskeligheder. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke her kan bruge Udtrykket „fysiske Personer“, der netop giver det, man skal bruge, og giver det paa en klar Maade.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg skal blot sige til det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (S. H. Jensen), at det jo slet ikke er rigtigt, naar han siger, at han ikke vil Foreningens Livet til Livs. Han vil, siger han, blot i de værste Tilfælde gaa til at berøve Foreningen Afgang til at drive Beværtning. Men det er der jo slet ikke Tale om her. Deres Ret til at drive Beværtning have Foreningerne eller kunne de faa i Genhold til § 2, men her er kun Tale om, at Foreningernes Medlemmer maa spise og drikke inden for

Foreningernes fire Bægge med deres egen Vært. Det er noget helt andet.

Saa sagde det ærede Medlem, at han ikke talte som Afholdsmand. Det ved jeg godt. Jeg kan ogsaa sige, at jeg taler ikke som Socialdemokrat. Vi skulle jo efter Grundloven tale efter vor Overbevisning; men det er ganske naturligt, at vi i vor Tale og Optræden her lade os lede af de Ting, vi anse for rigtige, og naar det ærede Medlem for at fremme det Formaal at hemme Misbrugen af Spiritus, hvad jeg er ganske enig med ham i, vil gaa til at berøve Foreningerne en af deres Rettigheder, saa siger jeg, at saa fører hans Bestræbelser ham for vidt og længere, end jeg kan følge ham.

Naar det ærede Medlem lytte efter Socialdemokraterne som Medlemmer af Afholdsforeninger, skal jeg sige, at jeg ikke ved, hvor mange eller hvor saa der er; men man kan godt sympatisere med en Sag uden derfor at behøve at være Medlem af den vedkommende Organisation. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) sagde, at Afholdsforeningerne havde stor Fortjeneste af at fremme Udrueligheden her i Landet, og dert er jeg ganske enig med ham; men der er ogsaa en anden Gruppe af Organisationer, nemlig i den store Arbejderklasse, der i lige saa høj Grad og maaste endnu højere er medvirkende Aarsag til, at Drikkeriet indskræntes, og at Arbejderbefolkningen faar andre Formaal, andre Nydelser, andre Ting at sætte sine Kræfter ind paa end at drikke. Naar man blot ser 20—30 Aar tilbage, hvad der da var det afgørende, det, hvorved man blev en stor Kærl, var det det at kunne drikke meget. Saadan noget kender man slet ikke mere inden for Arbejderkredse. Der kan jo være braadne Kar alle Vegne, der er sikkert ogsaa i de højere Samfundslag Folk, der sætte en Værd i at kunne sætte adskillige Glaster Vin til Livs; men der er slet store Forandringer i saa Henseende, og jeg tillader mig at hævde, at det netop i særlig Grad er dette, at Arbejderklassen er vant til Bevidsthed om sit Værd, sine Krav, sine Formaal.

Ordføreren (Rabbe): Ja, jeg kunde høre, at den højtærede Minister ikke har overværet et offentligt Møde, som en Del Medlemmer, deriblandt jeg, overværede ved Begyndelsen af Rigsdagsforhandlingerne om denne Lov, og som blev afholdt i Wittmacks Lokale af Beværtere i hele Riget. Hvis den højtærede Minister havde været der, vilde han have faaet den samme Afsty som jeg for at indføre i vort Lovsprog det ny Ord;